

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

TOTALLY

PUCKED

#1 New York Times Bestselling Author

**LAUREN
BLAKELY**

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

TAMAMEN PUCKED

LAUREN BLAKELY

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, eleştirel makaleler ve incelemelerde yer alan kısa alıntılar dışında, yazarın açık yazılı izni olmaksızın herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya aktarılamaz. İsimler, karakterler, yerler, markalar, medya ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır. Yazar, bu kurgu eserde atıfta bulunulan ve izinsiz kullanılan çeşitli ürünlerin ticari marka statüsünü ve ticari marka sahiplerini kabul eder. Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, iş, olay ve olgular yazarın hayal gücünün ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Yazarın telif hakkı kapsamındaki münhasır haklarını hiçbir şekilde sınırlandırmaksızın, bu yayının metin üretmek için üretken yapay zeka (AI) teknolojilerini "eğitmek" için herhangi bir şekilde kullanılması açıkça yasaktır. Yazar, bu çalışmanın üretken yapay zeka eğitimi ve makine öğrenimi dil modellerinin geliştirilmesi için kullanımına ilişkin tüm lisans haklarını saklı tutar.

İÇİNDEKİLER

[Hakkında](#)

[Tamamen Pucked](#)

1. [Kötü Romantik Vibes](#)
2. [Kar Küresi Yağlayıcı](#)
3. [Şeytan Benim](#)
4. [Test Konusu](#)
5. [Eşarp Yaptı](#)
6. [Krampus Çok Ateşli](#)
7. [Benim Tuhaflığım](#)
8. [Düzelتيyorum](#)

[Be A Lovely](#)

[Lauren Contact Yazarına](#)

[Ait Diğer Kitaplar](#)

HAKKINDA

Bu veda cümlesiyle terk edilen kızla ilgili hikayeyi hiç duydunuz mu? "Ve belki de yatak odasında biraz derse ihtiyacın vardır."

Elbette, eski sevgilime bağırarak istedim: "Sen de yatakta berbatsın." Ama ben bir hanımefendiyim. Öyle bir şey demedim.

Bununla birlikte, tüm bu üzücü hikayeyi içki içerken en iyi erkek arkadaşım ile paylaşıyorum - sonsuza dek en iyi arkadaşım olan hokey yıldızıyla.

Ve birdenbire bu yatak odası dersleri hakkında yoğun bir merak duymaya başladı. O kadar ilgileniyor ki, "Deneğiniz olmak isterim." diyor.

Eğer evet dersem, hayat boyu sürecektir dostluğumuz önümüzdeki yirmi dört saat içinde değişecek...

TAMAMEN PUCKED

BENİM HOKEY ROMANTİZM KISA HİKAYEM

Lauren Blakely tarafından

KÖTÜ ROMANTİZM HİSLERİ

Katie

Cuma gecesi laboratuvarı kapattığımda, okyanus araştırmasını geride bırakıyor ve San Francisco akşamına aklımda kişisel bakım araştırmasıyla giriyorum. Kendime bakma havasındayım. Belki kendime küçük bir şey bile alırım.

Ayrılıktan altı ay sonra çok daha iyi durumdayım. Bir dönüm noktası gibi hissediyorum.

Fillmore Caddesi boyunca yürürken, kız kardeşimin bana bahsettiği şirin bir mücevher dükkanı olan Bling and Baubles'ı görene kadar en sevdiğim mağazalardan bazılarının önünden geçiyorum.

Mükemmel.

Tezgâhtaki kadın gülümseyip "Sana Noel hediyesi var mı Katie?" diye sorduğunda içeri girip son moda sanatsal takılara bakıyorum - boho kolyeler, kalın bilezikler, havalı yüzükler.

Bu Rachel, döndüğümünden beri onu tanıyorum.

"Evet. Yalnız kalmamın daha iyi olacağını söyleyen -hayır, ilan eden- bir şeye ihtiyacım var, lanet olsun."

Bana sempatik bir gülümseme veriyor. "Ben de bir zamanlar oradaydım. Ben buna Kendini Şımart serisi diyorum." Beni yıldız, yılan, kafatası, kanatlı ejderha gibi çeşitli kolyelerin bulunduğu cesur kolyelere, ardından da vegan deri bilekliklerin yanı sıra kalın metal bilekliklerin bulunduğu başka bir rafa yönlendiriyor.

"Bunların hepsi turşu kavanozlarımı kendim açabileceğimi söylüyor, çok teşekkür ederim" diyorum, sonra mağazadaki avize aydınlatmasının altında parlayan kalın bir bileklik görüyorum. "Tam Wonder Woman'a göre."

"Tüm kötü romantizm titreşimlerini savuşturuyormuşsun gibi hissettiriyor." "Kesinlikle," diyorum, bu yaklaşım hoşuma gidiyor. "Artık mutlu bir şekilde bekârim."

"Anlayabiliyorum," diyor Rachel.

Henry artık hayatımda olmadığı için çok heyecanlıyım. Hiçbir yere varmayan o ilişkiden kurtulduğum için çok mutluyum. Şimdi, o dikiz aynasında.

Beni rahatsız eden küçük bir şey dışında. Onun veda sözleri.

Ama hakaretinin beni etkilemesine izin vermemeye çalışıyorum.

Onun yerine bileziği alıp bileğime takıyorum, sonra ödemeyi yapıp Rachel'a teşekkür ediyorum.

"Birazdan Benekli Zebra'da görüşür müyüz?"

"Orada olacağım. Carter ve ben her yıl gideriz," diyor.

Gölümsüyorum. O ve sevgilisi tüm şehirde buluşarak çok iyi vakit geçiriyorlar. Bana oradaki yıllık Noel partisinden bahseden de oydu. "Yakında görüşürüz," diyorum ve bakışlarımı bileziğe çevirerek dışarı çıkıyorum.

Nerede olduğumu ve nerede olduğumu hatırlatan bir şey.

Dışarı çıktığımda, hayatımdaki bu değişikliğin tadını çıkarmak için bir an ayırıyorum. Üniversiteyi bitirdikten sonra yüksek lisansım için Seattle'a taşındım. Birkaç ay önce aileme daha yakın olmak için buraya, evime geri taşındım. Kız kardeşim şehirde yaşıyor ve Golden State Foxes hokey takımının maskotu olarak çalışıyor. Erkek kardeşim de diğer hokey takımı Sea Dogs'ta oynuyor. Annem ve büyükannem de burada. Okyanus sağlığı ve korunmasının nasıl geliştirilebileceğini araştıran bir laboratuvar da bilim insanı olarak çalıştığım harika bir işim var.

Ezelden beri en iyi arkadaşım da burada yaşıyor ve yakında onu göreceğim-Fisher Hendrix, şehrin Golden State Foxes takımıyla yeni sözleşme imzaladı.

Liseden beri en iyi arkadaşız. Onunla otuz dakika içinde The Spotted Zebra'da barın yıllık sıcak kakao tadım partisi için buluşacağım. Ona yolda olduğumu mesaj atıyorum.

O da hemen "**Sabırsızlanıyorum, Zürafa**" diye cevap verir.

Gençken bana taktığı lakaba gülüyorum ve birkaç ay boyunca ondan daha uzun boyluydum.

Bu kesinlikle değişti.

Sonuna kadar şut attı ve oldukça da güzel şişti. Bir NHL takımının kanat oyuncusu olmak için güçlü ve sağlam olmalısınız.

Ama sisli bir akşamda caddede yürürken, vitrinlerde gümüş ve altın ışıklar parıldarken, bana hala kötü gelen tek şey Henry'nin ayrılık sözleri.

Onları gerçekten bırakmalıyım.

Ama tekrar edip duruyorlar. Sanki kafamda eski sevgilimin bana söylediği son şey dönüp duruyor. Belki de birine söylemem gerekiyordur. Eğer ağzımdan kaçırırsam, belki de sonunda unutabilirim.

SNOWGLOBE YAĞI

Fisher

İlginç hediyelik eşya dükkânı Effing Stuff'a girer girmez tezgâhın yanındaki rafta istediğim şeyi görüyorum. *Bum!* "İşte bu," diyorum arkadaşım Hayes'e, kapacağım kar küresini işaret ederken. Sanki bu kötü çocuğu es geçebilirmişim gibi. Kürenin altında, bir ağacın önünde kuyruğunun üzerinde dönen bir sincap var.

Hayes başını sallar, kahkahalarla güler. "Katie'ye çivili sıcak kakao partisi için bunu mu alıyorsun? Nam-ı diğer "kaç-ve-yapış-öpücüğün-altında-ve-viskiyi-karalama partisi?"

Ellerimi kalçalarımın altına koyup ona bir bakış atıyorum. "Bir, bu son sözüne değinmeyeceğim bile. Ama ikincisi, evet," diyorum ısrarla. "Buna bayılacak."

"Sincap olduğu için mi?"

Takım arkadaşımın omzuna bir şaplak attım. "Bana ayak uydur. Kar kürelerini seviyor, hayvanları seviyor ve ilginç şeyleri seviyor. Benim de ona bir hediye almam lazım."

"Pekâlâ. Yeterince makul," diyor arkadaşım. Akıl hocası sayılabilecek bir tip olduğu için onu birkaç yıldır tanıyorum. Kısa süre önce ikinci ligden çağrıldım ve iki sezondur profesyonellerde oynuyorum. Şimdiye kadar iyi bir dönem geçirdim ve o da bana göz kulak oldu. Ama takım arkadaşlığı Katie'yle buluştuğumda sona erecek.

Kar küresini alıp tezgâhın üzerine bırakıyorum ve kasada çalışan kadına merhaba diyorum.

Zili çalarken Hayes merakla beni inceliyor. "Neden şimdi? Neden bu gece karımın kız kardeşine bir hediye veriyorsun?" Katie'nin kız kardeşi Ivy ile evli olduğu için soruyor.

"Çünkü karının kız kardeşi benim de arkadaşım," diye belirttim. "Ve bir erkek yılın en güzel zamanında bir kadına hediye veremez mi?"

Hayes gözlerini devirir. "Art niyetli olduğunuzdan şüpheleniyorum." "Ne tür?" Bakışlarıyla yüz yüze gelerek soruyorum.

Sanki ligdeki her takımın video inceleme odasına erişim izni almış gibi gülümsüyor. "Tanrım, belki de bu kar küresinin ona tüm hayatın boyunca gizliden gizliye aşık olduğunu söylemene yardımcı olmasını umuyorsun?"

Alay ediyorum. "Hayır. Dostum. Cidden, yarın bana yardım edeceği için ona şimdiden teşekkür etmek istiyorum. Takımın reklamcısının Küçük Dostlar adına yapmamı istediği şu ışık festivali şeyine gitmesini isteyeceğim," diye açıklıyorum. "Ondan arkadaşım olarak rica ediyorum."

Ama gerçek şu ki o, düşünmeden edemediğim seksi alıngan, akıllı bir arkadaş.

İşlemi bitirdiğimde Hayes, "Yani tanıtım talebiniz için kabarık bir hediye," diyor. Ben teşekkür ettikten sonra

Tezgâhtarla birlikte dükkândan çıkıp gecenin serinliğine doğru yol alıyoruz.

Onun değerlendirmesini düşünmek için duruyorum. "Ben bunu daha çok arkadaş randevusu talebim için bir *ön hediye* olarak düşünüyorum," diye düzeltiyorum.

"Sen nasıl istersen," diyor ve Hayes gittikten sonra onunla buluşmak için Benekli Zebra'ya gidiyorum, ama yol boyunca Hayes'in söyledikleri aklımdan çıkmıyor.

Ökseotunun altında öpmek istediğimi. Bu doğru
olamaz. Doğru olabilir mi?

Ama Benekli Zebra'ya vardığımda ve Katie'nin sokakta yürüdüğünü gördüğümde, ağzım *vay be* diyor.

ŞEYTAN BENİM

Fisher

Katie'ye gözümü ayıramıyormuşum gibi bakmamın tek bir açıklaması var.

Hayes şeytanın ta kendisi. Omzumdaki lanet olası şeytan, kulağıma fısıldıyor, "*En iyi arkadaşın her zaman bu kadar seksi miydi?*"

Ama lanet olsun.

Katie'nin gülümsemesi, güzel pembe dudakları, büyük kahverengi gözleri, açık teni ve pembe yanakları, ipeksi ve uzun kestane rengi saçları.

Evet. Şeytan bu gece dışarıda ve gittikçe büyüyor.

Diğer omzumda bir melek fısıldıyor, "*O senin arkadaşın. O senin en iyi arkadaşın.*"

Arkadaşlar, arkadaşlarının çıplak nasıl görüldüğünü düşünmez."

Ama Katie bana ulaştığında o melek bir zerreye kadar küçülüyor, sonra yıldızsız gökyüzüne bakmadan önce yanaklarındaki saçları süpürüyor. "Bana kar sözü verilmişti," diyor ve sonra şakacı bir şekilde ayağını yere vuruyor. "Kızakla kaymak, kardan melekler ve kardan adamlar istiyorum. Çok şey mi istiyorum?"

"Bakalım senin için biraz kar sipariş edebilecek miyim?" diyorum. Sonra bir elimde hediye poşeti olduğu için boşta kalan kolumu her zaman yaptığım gibi ona dostça sarılıyorum ve...

Bu bir çaylak hatasıydı.

Şeytan sırtıma tırmandı, meleği yere serdi ve her şeyi ele geçirdi. Çünkü saçının kokusunu alıyorum. Yasemin ve gece yarısı gibi kokuyor. Hep böyle güzel mi kokardı?

Trenim Friendship İstasyonu'ndan ayrıldı ve Dirty Depot'a doğru hızla ilerliyor. Onu bırakıyorum. Gözlerinin ne kadar güzel olduğuna ya da dudaklarının ne kadar gür olduğuna takılıp kalmasam iyi olur.

Katie bu hızlı ayrılıktan rahatsız olmuş gibi görünmüyor. Bunun yerine kaşlarını çatıyor ve yorumuma geri dönerek, "Peki ya gerçekten istediğim şey çivili sıcak kakao ise?" diye soruyor.

Evet! Sorusunun üzerine sanki yeni düşmüş bir disk gibi atlıyorum. "O zaman şanslısın. Hadi biraz sıcak kakao, çırpılmış krema ve şekerleme alalım, hepsi iyi bir amaç için," diyorum, umutsuzca masum şeylere, normal şeylere, arkadaşça şeylere odaklanmaya çalışıyorum.

Tıpkı ışık festivalinde olduğu gibi, tüm paranın hayvan barınaklarına gittiği bu tadım gibi.

Benekli Zebra'nın kapısını açıyorum ve mükemmel bir centilmen gibi kapıyı tutuyorum.

"Önden buyurun,

Zürafa," diyorum, çocukluk lakabımın davama yardımcı olmasını umarak.

"Teşekkür ederim, *Baş Belası*," diyor benimkini kullanarak. Ben bir baş belasıydım. Görünüşe göre hâlâ öyleyim. En azından konu en iyi arkadaşım olduğunda libidomun kilit altında tutulması ve anahtarının atılması gerekiyor.

Her yıl bu partiye gelen kuzenim Carter ve eşi Rachel'a merhaba diyerek tanıdık bara giriyoruz. Sonra kendi masamızı alırlz. Tıpkı arkadaşlar gibi. Doğru. Tabii. Arkadaş gibi.

Bir saat sonra içime işleyen bu sıcak kakaolu vızıltı, beynimin tatlı tarafının oyun zamanı bulmasını zorlaştırıyor. Kafamın baharatlı tarafı Katie'nin o kırmızı kazağın içinde ne kadar seksi görüldüğünü düşünmeden edemiyor.

Şu rahat kırmızı kazak.

Lanet kırmızı kazaklar neden var ki?

Odaklan, Fisher, odaklan.

"Laboratuvar, kaplumbağalar, okyanus ve tüm o güzel şeylerle ilgili her şey nasıl gidiyor?" diye sordum.

Lick My Lips kupasını masaya bırakırken, bana koruma konusunda yaptığı çalışmalardan ve bunun ne kadar iyi gittiğinden bahsediyor ve sözlerini masaya vurarak bitiriyor. "Tahtaya vurun, ama çabalarımızla küçük ama çok gerçek bir ilerleme kaydediyoruz."

Gururlu bir sırıtışla, tekila eklenmiş tarçınlı sıcak çikolata bardağımı kaldırıyorum. "Harika bir deniz biyoloğu olmana içiyorum," diyorum.

Seramik kupasını benimkiyle tokuşturuyor. "Ve dün gece Sea Dogs'u yenmene. Çok güzel bir goldü."

Caka satıyorum. "Hangisi?"

Gülüyor. "Tam bir gösterişçisin."

"Sadece dürüst oluyorum. İki gol attım," diyorum. Kahretsin, iyi maçı.

"Tamam, ikinci periyottaki. İlk periyottaki daha çok tesadüfi gibiydi." "Tesadüfi bir gol mü? Beni öldürüyorsun, kadın."

Omzuma vurmak için kolunu masanın üzerinden uzatıyor. "Birinin seni yerinde tutması gerekiyor. Yoksa egon çok büyük olur."

"Ve senin işin bu mu? Ego denetleyicisi mi?"

Çenesini kaldırıyor. "Evet. Bu en iyi arkadaşın işidir."

Teşekkür ederim!

Mesaj alındı. Tam da ihtiyacım olan şey.

Arkadaş, arkadaş, arkadaş.

Bu da beni bu akşamki odak noktama getiriyor: arkadaşıma benimle ışık festivaline gelmesini teklif etmek. Katie bardağını kaldırıyor ve içkisini bitirir bitirmez, *arkadaşlık* teklifimi yapmak için mükemmel bir an olacak. Sincap kar küresi beni Arkadaşlık Yolu'na götürmeye hazır.

Katie bardağı yere bıraktığında, ağzından "vay canına" diye *bir* ses çıkıyor. "Sanırım bu doğrudan kafama gitti.

Sen farkına bile varmadan sana tüm sırlarımı anlatacağım" diyor.

Sırlar.

Yatakta ne yapmaktan hoşlandığın gibi mi? Ya da belki sana ne yapmamı istersin?

Yerdeki çantayı alıp bir elimi içine sokuyorum, sonra da kar küresini masaya doğru itiyorum.

"Senin için küçük bir şeyim var," diyorum.

Kahverengi gözleri parıltıyor. "Fisher, bu tam bana göre," diyor onu göğsüne bastırarak. O şanslı kar küresi kırmızı süveterine sarılıyor ve ben bir bibloyu kıskanıyorum. Biri yardım göndersin, lütfen. Sonra bana çok şeytani bir bakış attı. "Ve içimden bir ses sana bir konuda yardım etmemi istiyorsun diyor."

O kadar belli miydim? "Anladın mı?"

Bana *seni çok iyi tanıyorum* bakışı attı. "Lisedeyken, Leanne'i Sevgililer Günü dansına nasıl davet edeceğini bulmana yardım etmem için bana bir kutu Russell Stover çikolatası vermiştin."

Hah. Bunu ben yaptım. "İyi, ama bu sadece bir kez oldu."

Alaycı bir şekilde gülüyor. "Peki ya bana istediğim masa oyununu verip sonra da yogacı kadını götürebileceğim harika randevular için tavsiyelerimi istediğin zaman?"

"Ama o masa oyununu sen istedin ve ayrıca görüştüğün o hıyar onu sana alamayacak kadar cimriydi," diye ekliyorum ses sistemi "White Christmas "a geçerken.

Katie gülüyor ve bir sonraki kakaoyu aldıktan sonra devam ediyor. "Peki ya birkaç yıl öncesine ne dersin? Bana üzerinde *Kahve, Köpekler ve Belki Üç Kişiyi Seviyorum* yazan tişörtü verdiği zaman. Tatil için şehre geldiğimde gittiğimiz karaoke barı işleten kıza nasıl çıkma teklif edeceğin konusunda benden tavsiye istemiştin."

Hmm. Burada bir düzen seziyorum. Yine de itiraz ediyorum, "Ama sen bu konularda iyisin. Romantizm, kadınlar ve tüm bunlar." *Şunu da* eklemek istiyorum, *sen de katlanamadığım o ahmak Peter'la görüşüyordun*. Ve ne oldu biliyor musun? Bu tekila sağ olsun, bu önemli gözlemi kendime saklamama gerek kalmadı. "Ve sen de biriyle görüşüyordun," diye belirtiyorum.

Bana yorumumu anlamamış gibi bir bakış fırlattı. "Bununla ne alakası var?"

Bu harika bir soru ve şu anda cevabını bulmaya çalışıyorum. "Yok bir şey," diye doğaçlama yapıyorum kafamdan geçen o *lanet* olası, *mayday* yarışını örtbas etmek için. "Sadece detayları hatırlıyordum."

Bahaneme inanmış olmalı ki başını sallayarak "Peki, kim o ve bu sefer nasıl yardımcı olabilirim?" diye sordu.

Sen. O sensin.

Zaman duruyor ve ben son birkaç yıla yeni gözlerle bakıyorum. Karaoke barda ona çıkma teklif etmek istemiş miydim? Yogadaki kadınla tanıştığımda onun bekar olmasını mı diliyordum? Bir yanım Henry'den daha erken ayrılmasını mı umuyordu?

Cevap, bir hokey maçının final skoru kadar net.

Ama oyun planına da sadık kalmalıyım. Katie beni böyle düşünmüyor. Eminim bu sadece tatil içkilerinin konuşmasıdır. Boğazımı temizliyorum. "Yarın şu gönüllülük işini yapmam gerekiyor. Tamamen son dakika olduğunu biliyorum ama bu hafta oyuna çok odaklanmışım ve sonra takvimime baktım. Takım ve Küçük Dostlar için bir tatil festivali ışıktandırma etkinliği var. Benimle gelme şansın var mı?"

Geniş ve parlak bir şekilde gülümsüyor. "Ben de varım. Kulağa çok eğlenceli geliyor" diyor. Koşul yok. Soru yok. Sadece bir evet.

Bu Katie. Benimle bir şeylere gidiyor. Beni anlıyor. Gülüyoruz, konuşuyoruz, paylaşıyoruz. Birbirimize güveniyoruz. Her zaman güvendik.

Karaoke barda ona kesinlikle çıkma teklif etmek istedim. Bu şeytan çok uzun zamandır omzuma tünemiş durumda.

"Teşekkürler Katie. Dört gözle bekliyorum," diyorum ciddiyetle. Belki yarın içimi kaplayan bu duygu karmaşasını çözebilirim.

"Ne zaman istersen," diyor ve sanki yakınımsı gibi derin bir nefes alıyor. "Ve şimdi sana

söylemek için can attığım bir şey var. İçimi dökmem gereken bir şey var."

"Bu biraz kaygı verici," diyorum endişeyle. "Yanlış bir şey mi yaptım?"

Gülüyor. "Hayır. Ama görünüşe göre öyle yapmışım. Henry benden ayrıldığında ne dedi biliyor musun?"

En son eski sevgilisinden bahsedince biraz içim sızladı. O adam tam bir ahmaktı. "O palyaço ne dedi?"

Keskin bir nefes alıyor, kahverengi gözleri alev alev, sonra ısırarak, "Yatak odası derslerine ihtiyacım olduğunu söyledi."

Ne? Vay canına. Vay anasını. Bir kedi kadar meraklıyım. "*Bunu* neden söylesin ki?"

"Ondan yapmasını istediğim bir şey yüzünden. Görünüşe göre" -hava tırnaklarını çizmek için duruyor- "yatakta tuhafım."

TEST KONUSU

Katie

Bileziği suçluyorum. Ama iyi anlamda. Belki de ayrılığın kötü hislerini omuzlarımdan atmak için bana süper güçler verdi. Şimdiden hafıflemiş hissediyorum. Sanki bir yükten kurtulmuşum gibi. Ama ne var biliyor musun? Tamamen rahatlamış değilim. Hâlâ biraz sinirliyim.

Fisher ağzı açık bir şekilde bana bakıyor. "Bunu o mu söyledi?" O da benim kadar şaşkın.

Vahşice başımı sallıyorum. "Öyle yaptı," diye onaylıyorum.

Henry'den ayrıldım çünkü beni kullanıyordu. Seattle'da kiradan tasarruf etmek için benim yanıma taşınmak istedi. Aslında bunu sebep olarak gösterdi. Ev sahibine ödeme yapmak zorunda kalmazsa kaykay tasarımı hayallerinin peşinden gitmek için daha fazla boş zamanı olacağını söyledi. Ben de "Vay canına. Senin şeker annen olmakla ilgilenmiyorum." dedim.

Ama Fisher tüm hikayeyi bildiği için bu gece bunu tekrarlamayacağım. İlişki bittikten kısa bir süre sonra üzüntümden boğulduğumda ve tekrar geri taşındığımda her şeyi duydu. Evet, Henry beni kullanıyordu ve bu canımı acıtmıştı. Ağlayacak bir omuza ihtiyacım vardı.

Henry için daha fazla gözyaşı dökmeyeceğim. Ama o son sözlerin verdiği güven duygusuyla baş başa kaldım. Boğazımı temizliyorum, veda cümlesini tekrarlarken güçlü kalmaya çalışıyorum. "Giderken, 'İyi ki kurtuldun Katie' dedi. Bu arada, yatakta çok tuhafsın."

Sıcak kakaomu kaldırıyorum, bir yudum daha alıyorum, belki yüzümü saklamak için. Sıcak kakaomu kaldırıyorum, bir yudum daha alıyorum, belki yüzümü saklamak için. Fisher, Henry'nin yaptığı "*Derse ihtiyacın var*" yorumu hakkında ne düşünecek? Ama Fisher bir arkadaş ve kazandıklarımızı ve kaybettiklerimizi birbirimizle paylaşıyoruz. İyi günlerimizi olduğu kadar kötü günlerimizi de paylaşıyoruz. Uzun bir hava üfledim, sonra biraz daha içimi döktüm. "Onu zerre kadar özlemiyorum. Onunla ilgili tek bir şeyi bile özlemiyorum. Ama bu durum canımı sıkıyor. Benim sorunum ne bilmiyorum. Beni rahatsız eden de bu. Sorun ayrılık değil. Onu çoktan aştım. Ama gerçekten bende bir sorun olup olmadığını bilmiyorum."

Fisher bir elini altın sarısı saçlarında gezdirerek yavaşça başını sallıyor. "Senin bir sorunun olduğunu sanmıyorum," diyor ve ses tonunda alaycılık yok, sadece sıcaklık ve destek var.

Fisher bunu tam olarak bilemez ama duyarlılığını takdir ediyorum. Henry'nin hakaretini hafifletmeye çalışarak, "Yani, bak, seks sırasında sandviç yemiş değilim," diyorum.

Gözlerini kırıştırıyor, yeşil gözleri biraz daha karanlık bir şekilde parlıyor, sonra silkinmiş gibi görünüyor ve "Ve bak, eğer yapsaydın gerçekten o kadar garip olur muydu? İyi bir seks iştahınızı

açacaktır."

Üzerime yeni bir sakinlik çöktü. Fisher'ın beni daha iyi hissettireceğini biliyordum. Belki de tek istediğim buydu.

İhtiyacım vardı. Kendime olan güvenimi kemiren o zalim yorumu gülüp geçmek için. Bu konudaki yaklaşımına bayılıyorum. Daha dik oturuyorum. "Ve ben yatakta şov şarkıları söylemedim."

Gülümsemesi biraz yaramazca. "Tekrar söylüyorum, sorun değil. İyi seks şarkı söylemenizi ve bağırmanızı sağlamalıdır."

Çıldırıyorum. Kendimi daha hafif ve iyi hissediyorum. Tam *dinlediğiniz için teşekkür ederim* diyecektim ki Noel Baba şapkalı barmen barın arkasından seslendi: "Kim hayır için ökseotu anına hazır?"

Aydınlatma festivali gibi bu etkinlik de hayır işleri için para toplamaktadır.

Bakışlarımı tezgahın üzerinde kırmızı bir kova bulunan bara doğru çeviriyorum. Carter ve Rachel orada, yaramazca gülümsüyorlar. Kovanın yan tarafında beyaz harflerle şöyle yazıyor: *Öpücükler için Tekler*.

Fisher ve ben boynumuzu tavana doğru uzattık. Oh. Vay canına. Üstümüzde bir dal ökseotu var. Nefesim kesildi.

Diğer müşteriler banknotları kapar ve slogan atarlar: "Öp onu, öp onu, öp onu." Fisher'ın kuzeninin en yüksek sesle bağırdığına eminim.

Kalbim hızlanıyor. Tenim karıncalanıyor. Bana ne oluyor böyle?

Fisher'ı öpmek istiyor muyum? Seksi saçları ve parlak yeşil gözleriyle uzun zamandır arkadaşım olan mı? Güçlü vücudu ve öldürücü kolları olanı mı?

Ve daha da önemlisi, beni öpmek istiyor mu?

Sıradan bir omuz silkme hareketi yapıyor ama dudaklarında dostça görünmeyen bir gülümseme var. Seksi bir gülümseme. Randevuya çıkmış bir adam gibi görünüyor. "Hayır işi için," diye fısıldıyor ve zengin, seksi sesi sırtımdan aşağı bir sıcaklık dalgası gönderiyor.

Bu yeni hislerden ne anlam çıkaracağımı tam olarak bilmiyorum ama şimdi düşünme zamanı değil. Harekete geçme zamanı ve ben de kendimi o ana bırakıyorum. "O zaman hayırsever ol," diyorum ve vay canına, bu flörtöz, şehvetli ve davetkâr oldu.

Masaya doğru eğiliyor, sonra dudaklarını dudaklarıma değdiriyor. Bu bir öpücüğün ipucu, ancak orada, sadece bir alay.

Yine de daha fazlasını istiyorum.

Gece boyunca sürecektir bir öpücük istiyorum. Ve sonra, bu öyle. Birkaç sıcak saniye için, gerçek ve lezzetli.

Çok daha fazlasını istiyorum. Onu. Ama sonra bir zil çalıyor ve beni bu öpücük transından koparıyor.

Yavaşça ayrılırken kalabalık tekrar alkışlıyor, sonra da paraları kovaya dolduruyor. "Kediler ve köpekler size teşekkür ediyor," diye bağırıyor barmen.

Arkadaşıma bir bakış attım. Fisher şaşkın görünüyor. Kendimi sersemlemiş hissediyorum.

Sonra elini çenesinde gezdiriyor ve sessizce ama net bir şekilde "Senin deneğin olabilirim" diyor. Kaşlarım çatıldı. Bunu söylemesine imkan yok. "Ne?"

Ama bakışlarımı tutmaktan vazgeçmiyor. "Eğer yatakta gerçekten garip olup olmadığını bilmek istiyorsan."

Ya da derse ihtiyacınız varsa. Çok iyi bir öğretmen olabilirim."

Donup kaldım. O gerçek mi? "*Çok komiksin*," diyorum kabarcıklı bir gülümsemeyle, "*çok komiksin*."

Bir an için son derece ciddi görünüyor, sonra ifadesini siliyor ve yüzü yeniden dostça bir neşeyle doluyor. "İyiymiş, değil mi?"

Ama o gece eve gittiğimde Fisher'la bir ders yapmayı ne kadar çok istediğimi düşünmeden edemiyorum. Ve bu arkadaşlığımız için tehlikeli bir düşünce.

EŞARP YAPTI.

Fisher

Ertesi gece Katie'nin binasına gitmek üzere Octavia Caddesi'nde köşeyi döndüğümde, mahallenin tatil süslemelerinin ışıltılı ışıkları ağaçlarda ve tentelerde parıltıyor.

Şenlikli ve eğlencelidirler.

Ve *hiç* ama *hiç* romantik *değiller*.

Binasına yaklaşırken bu hatırlatmayı beynime kazıyorum. Bu gece binlerce küçük parlayan ışıkla çevrili olacaksak ne olmuş yani? Hava karardıktan sonra. Bir bahçede.

Önemli bir şey değil.

Bir Noel aydınlatma festivaline gidiyor olmamız, Webflix kuyruğumda her zaman önünden geçip gittiğim tatil filmlerinden birine adım atacağım anlamına gelmiyor.

İyi, iyi. Bazen onları izliyorum.

Ama tatil filmleri bir kase patlamış mısır gibidir. Bir kere başladınız mı bırakamazsınız.

Çoğunda biraz daha seks olsa bile.

Katie'nin binasına giden merdivenleri çıktım, zili çaldım ve arkadaşımı

bekledim. "Geliyorum!" Katie hoparlörden sesleniyor.

Bu kelimenin alternatif anlamlarını düşünmüyorum bile.

Pekala. Ben düşünüyorum.

Tıpkı otuz dakika önce duşta bu gece için hazırlanırken düşündüğüm gibi. Azgınlığımı üzerimden atmam gerekiyordu, çünkü kafamdaki Webflix kuyruğu kesinlikle aile filmleri içermiyordu. Üst kattaki sinemada sadece iğrenç tatil filmleri gösteriliyor-şöminelerin önünde sevişmeler ve çorapların altında sevişmeler.

Birileri benim Noel ağacının etrafında sallanmaya yeni bir anlam kazandıran tatil filmleri markamı satın almalı.

Birkaç saniye sonra Katie'nin ayakkabıları binanın koridorunda tıkırdayarak kapıya doğru ilerliyordu.

Açıyor ve dün geceki halinden inanılmaz derecede daha iyi görünüyor.

Üzerinde kar tanesi resimleri olan pembe bir atkı boynuna dolanmış. Yumuşak kahverengi saç telleri omuzlarının etrafında kıvrılıyor. Dudaklarında parlaticı parlıyor. Onu öpmek istiyorum. Sonra yatakta tam olarak nelerden hoşlandığını öğrenmek ve tüm gece boyunca ona bunu vermek istiyorum.

Ama arkadaşlığımızı mahvetmek istemiyorum. Benim için anlamı çok büyük.

"Hey, sen," diyor ve güzel sesi kalbimi yakalıyor, sıkıyor.
Duygularımın tüm ağırlığı bir anda üzerime çöktü. Katie'den hoşlanıyorum ve onu istiyorum.

Harika, sadece harika.

"Güzel eşarp," dedim, biraz boğuk bir sesle. Ama bir şeyler söylemem gerekiyordu. Öylece bakamazdım.

Sanki orada olduğunu kendine hatırlatmak istercesine elini kaldırıp ona dokunuyor. "Teşekkür ederim. Bunu bana kız kardeşim verdi," diyor merdivenlerden inerken.

Aile. Kız kardeşler. Küçük konuşmalar. Gözlerimin önünde oynayan yaramaz tatil makarasını yavaşlatmak için bu gece bunu yapacağım. "Şehre dönmek ve Ivy'yi görmek hoşuna gidiyor mu?"

"Evet. Ve annem, büyükannem ve Ryker," diye sıralıyor.

Sanki kasıklarına bir kartopu isabet etmiş gibi.

Dün geceki öpücük sadece bir kerelik bir ökseotu olayıydı ve arkadaş bölgesine geri döndük.

Ama sorun değil. Kesinlikle sorun değil. Yıllarımı bu kadınla arkadaş olarak geçirdim ve içimdeki baş belası aniden onu yeni şekillerde düşünmeye başladı diye bunu mahvetmeyeceğim.

Onu hep bu şekilde düşünüyordun. Bunu dün gece fark ettin, seni aptal.

Festival için Yerba Buena Bahçeleri'ne gidiyoruz.

"Şimdi bana bu geceki anlaşılmayı anlat" der. Evet diyecek, yardım edecek, ama her zaman küçük bir bilgilendirme yapmayı sever. Elinden gelenin en iyisini yapmayı sever. Bu yönüne hayranım. Ben de öyleyim. "Randevudaymışız gibi mi davranmamız gerekiyor? Çıkıyor muyuz, yoksa arkadaşça mı buluşuyoruz?"

Beni kışkırtma, evren.

Şimdiden zihnim yeni düşüncelerle doldu.

Yarın yemek yiyelim.

İki gece sonra maça gelebilir misin?

Kazandıktan sonra sana doğru kaymama ne dersin? Sana bir ya da on öpücük daha verebilirim.

Bunları söylersem arkadaşlığımız gerçekten bozulur mu? Bilmiyorum, bu yüzden onun bu akşamla ilgili sorularına pratik cevaplar vermeye odaklanıyorum. "Bu gece Noel ağacının ışıklarının önünde birkaç eğlenceli video çekeceğiz ve gitmeye hazır olacağız."

Bir parmağını kaldırıyor, gözlerinde son derece ciddi bir bakış var. "Ama beni kızak tepesinden mahrum bırakmayacaksın, değil mi?"

Yüzümü buruşturuyorum. "O kadar zalim mi görünüyorum?"

Bana uzun bir bakış attı. "O kadar da zalim görünmüyorsun." "O zaman o küçük sevimli kıcını kızakla kaydırabilirsin," diyorum ve *oops*. Ağzımdan kaçtı.

Bana şakacı bir gülümseme fırlattı. "Yapacağım."

Bahçelere yaklaşırken bir şey içimi kemiriyor. Şehre geri döndü. Bir süredir bekar. "Yine mi çıkıyorsun?" Gergin bir sesle soruyorum.

Eğer tekrar biriyle çıkıyorsa, tamamen bittim demektir.

Başını iki yana sallıyor. "Buna karşı değilim. Sadece kariyerimi burada kurmaya ve Henry'nin söylediklerinin üstesinden gelmeye odaklanmış durumdayım."

Ona söyledikleri beni çok kızdırdı ama aynı zamanda ona sarılma isteği de uyandırdı çünkü o adam ona çok kötü davranmıştı. "Onun seni etkilemesine izin vermemeni gerçekten istedim. Hatalı olduğunu garanti ederim," diyorum kendinden emin bir şekilde, onu rahatlatmayı umarak.

"Dürüst olmak gerekirse, dün gece söylediklerin gerçekten yardımcı oldu. Sanırım sonunda bundan kurtuldum." Işıktaki durdu, sonra bir elini koluma koyup sıktı. "O yüzden teşekkür ederim. Bu beni biraz özgürleştirdi. Ve bunu gerçekten takdir ediyorum."

"Ne zaman istersen," diyorum, bu kişici sözün onu etkilemesine izin vermediği için

memnunum. Onu rahatlatan kişi olabildiğim için de mutluyum.

Onun hayatındaki rolümü hatırlasam iyi olur. Yarın onu yemeğe davet etmek değil. Bu gece onu eve götürmek de değil. Onun arkadaşı olmak.

Buz pateni pisti, bowling salonu ve restoranları pırıl pırıl, ışıl ışıl ışıklarla aydınlatılmış bahçelere varıyoruz. Parlak altınlar, parlak gümüşler ve davetkâr kırmızılar oyun alanının her yerine, ağaçların ve fıskiyelelerin üzerine dizilmiş.

Nefesi kesiliyor. "Oh, bu muhteşem. Bayıldım buna. Beni getirdiğin için teşekkür ederim," diyor ve sonra kollarını sıcak bir kucaklamayla bana dolayarak beni arkadaş bölgesinden çıkarıyor.

Ve "*arkadaşıma aşık oluyorum*"a geri dönüyoruz.

O böyle kollarımdayken, her şey doğru geliyor. Kaçınılmaz. Sanki hep buraya geliyormuşuz gibi.

Belki de duygularımı tekrar bir kutuya tıkmama gerek yoktur. Belki de arkadaşlığımızı mahvetme konusunda endişelenmeme gerek yoktur.

O benim gibi hissetmese bile, yine de arkadaş olacağız. Bir şekilde. Bunu ruhumun derinliklerinden biliyorum.

Bu da kar tanesi atkılı kadına tam olarak ne hissettiğimi söylemenin doğru yolunu bulmam gerektiği anlamına geliyor.

Ve d n geceki teklifimin şaka olmadığını.

KRAMPUS SICAK

Katie

Fisher'ın telefonundaki dehşet gösterisine ağzım açık bakarken, "Kıçımı yırtarcasına kayabilirsin ama video çekemezsin," diyorum.

Bahçelerin ortasındaki büyük yaprak dökmeyen ağacın önünde duruyoruz, dalları boyunca ışıklar sarkıyor, az önce çektiği videoyu kontrol ediyoruz.

Kararım mı? "Gözlerimden kırmızı ölüm ışınları fırlatıyor gibi görünüyorum," diyorum ekranındaki cehennem manzarasında durdur tuşuna basarken.

"Ne? Yok artık. Video çekme konusunda harikayımdır." Telefonundan tekrar bakıyor. "Şuna benziyorsun... Oh, kahretsin. Haklısın Katie. Sen bir Noel iblisisin."

Telefonu elinden almaya çalışıyorum, ama o başının üzerinde tutarak benden uzaklaştırıyor. Zürafa bacaklarımla bile ona ulaşamıyorum. "Baş belası! Bir daha kamera kullanman yasak."

Gözleri muziplikle parlıyor. "Belki de bunu saklamalıyım. İşe yarayabilir," diyor bir kötü adam gibi düşünerek.

"Sil şunu," diye yalvarıyorum.

Bunu düşünüyor gibi görünüyor. "Bilemiyorum. Belki de ekip ve Küçük Arkadaşlar Noel iblislerini seviyordur?"

Ona homurdanıyorum. "Kimse Noel iblislerini sevmez. Bir Krampus dizisi çekmiyorsun."

Telefonu indirip başını arkaya atıyor ve gülüyor. "Krampus mu? Krampus'la mı ilgileniyorsun?"

"Krampus'la ilgilenmiyorum. Ama bir Krampus kar kürem var. Diyor ki: "*Kötü bir saç günü geçiriyorum, o yüzden siktir git.*"

"Bu tam sana göre."

"Bu benim en sevdiğim kar küresi."

Fisher'ın çenesi ölümcül bir şekilde kırılmış gibi düşer. "Bir dakika. Peki ya benim sana aldığım?"

Telefonunu gösteriyorum. "O videoyu sildiğinizde, sincap kar küreniz sıralamada yükselecek."

"Peki, ben sadece bir numaralı kar küresine sahip olmak istiyorum," diyor ve ardından telefonundan iblis videomu silme gösterisi yapıyor.

Omuzlarım gevşiyor ama Fisher'ın paçayı kurtardığından emin değilim. "Teşekkür ederim. Ama çok zalimsin," diyorum. "Çok kötüyüm," diyor.

"İşte bu yüzden bu videoyu Spielberg'e vereceğim." Kocaman elinden telefonunu aldım.

"Hanımefendi ne isterse," diyor. Ben ışıkların parıltısını ve ışıltısını göstermek için doğru yeri ararken ağacın etrafında dolaşıyoruz. Dönerken iyi bir açı yakalamak için telefonu önümüze tutuyorum ama Fisher'ı kadrajda göremiyorum. "Biraz daha yaklaşman gerekebilir," diyorum, ayarlama yapması için yerinde duruyorum.

Yanıma geliyor, omzu omzuma çarpıyor. Nefesim kesildi.

Ve vay canına. Güzel kokuyor. Sabunlu ve taze, çam kokusu da ağaçtan değil ondan geliyor. Yüzümü boynuna gömmek, yanağımı ensesine sürtmek ve onu içime çekmek istiyorum.

"Bu açı işe yarar mı? Yoksa biraz daha yaklaşmamı mı istersin?" diye soruyor ama cevap veremiyorum.

Henüz.

Onun yakınlığından çok fazla zevk aldığım için. Kafamı karıştırıyor. Kafamı karıştırıyor. Kalbime. Bu gece arkadaşlığımıza odaklanacağıma yemin ettim. Dün geceki yorumunun sadece bir şaka olduğundan emindim. Öpücüğün üzerinde durmayacağıma yemin ettim.

Ben de arkadaşlığı iki katına çıkardım.

Ama şimdi, özlem duyuyorum. İstiyorum. Sıcak.

Boğazımdaki duygu düğümünü yutkunarak geçiyorum ve atışa ve bunun doğru olup olmadığına konsantre olmak için elimden geleni yapıyorum. Sorun şu ki, biraz daha yakın olması gerekiyor. "Bir santim kadar," diyorum, sesim olması gerekenden daha nefesli çıkıyor. Daha yakına kayıyor. Hafifçe ürperiyorum.

Neler oluyor? Neden Fisher hakkında kötü şeyler düşünüyorum?

Ama sadece yaramaz değiller. Ben de romantik şeyler düşünüyordum. Daha fazlasını istiyordum. Onun dudaklarını, onun zamanını, onu.

Bu tehlikeli, özellikle de arkadaşlığımız benim için dünyalara bedelken. Yine de Fisher'ın denek teklifini hayal ediyorum ve ertesi sabahı da hayal ediyorum. Belki bir tane daha. Ve birkaç tane daha.

Bu aynı anda hem korkutucu hem de heyecan verici. Ama önce yapmamız gereken bir video var.

Boğazımı temizliyorum. "Bu iyi," diyorum net bir şekilde, sonra kayda basıyorum ve videomuz için eğlenceli bir soruya dalıyorum. "Golden State Foxes kanat oyuncusu için hızlı bir soru. Noel ışıkları neden bu kadar harika?"

O da hemen cevap vererek konuyu geçiştiriyor. "Her şeyin mümkün olduğunu hissettiriyorlar," diyor.

Verdiği cevap tenimi karıncalandırıyor. Onunla birlikte yepyeni olasılıklar hissediyorum. "Evet. Umut vaat ediyorlar," diye ekliyorum.

"Sanki gecenin senin için güzel sırları varmış gibi," diye devam ediyor ve kahretsin. Fisher bir Noel şairi mi? Bu gidişatı sevdim. Ona son sırrımı söylemek istiyorum. Onu yeni şekillerde düşündüğümü.

"Ve bu sırları paylaşmak istiyorsunuz," diye devam ediyorum, bu gece kameraya söylerken biraz cesur hissediyorum, "bir sevgili ya da bir arkadaş."

Tehlikeli bir an için ikimiz de aynı şeyi düşünüyormuşuz gibi geliyor.

Bir sevgili ve bir arkadaş - bu siz olabilir misiniz?

Ama ekibi için bir video çekiyoruz, kamera karşısında duygularımızı itiraf etmiyoruz. Fisher ekrana bakıyor ve alamet-i farikası olan sınısın göstererek başını eğiyor ve "İşte böyle dedi" diye

bitiriyor.

İkimizin de tek kelime etmemesi beni biraz hayal kırıklığına uğratsa da bitirdim.

Ama bu aptalca bir dilek. Kamera karşısında duygularımızı itiraf edecek değiliz ya.

Ancak şimdi kamera kapalıyken dün geceye geri sarabilir ve ciddiyetle şaka yapıp yapmadığını sorabilirim. Bunu yapmaya istekli miyim? Bir öpücük gerçeği için yıllara dayanan dostluğumuzu riske atmaya? Ona döndüm ve

kısa bir süre bakar. Gözleri çok yoğun.

Bu yoğunlukla ne yapacağımdan emin değilim. Ya da şimdi zamanı mı?

San Francisco gecesinde kırmızı, yeşil, pembe ve altın rengi yanıp sönen binlerce ışığa bakarak gözlerimi kaçırıyorum.

Ama soru sormak bu kadar riskli mi? Son yirmi dört saat içinde bana her dokunuşu, daha önceki her dokunuştan farklı hissettirdi. Bu dokunuşlar olasılıklara işaret ediyor.

Sinirden midem bulanıyor ama yine de bunu yapmalıyım. Bilmek zorundayım.

Karşıma çıkacak her şeye hazır bir şekilde ona dönüyorum ama Fisher uzaktaki bir şeye sırtlıyor. Bakışlarını takip ediyorum.

Kızak tepesine bakıyor. "Sana kızak sözü vermiştim, Zürafa. Hadi yapalım."

Ve yola koyuluyor.

Hayal kırıklığına uğramamaya çalışıyorum.

Gerçekten, insan yapımı küçük bir tepeden aşağı uçarken, en iyi arkadaşımın coşku içinde bağırırken nasıl olabilirim?

Yıllardır dost hissettiğim adam.

Ama şimdi daha fazlasını hissediyorum. Onun da hissettiğinden eminim ve gece bitmeden önce bir şansımı deneyeceğim.

BENİM TARZIM GARIP

Fisher

Katie'yi evine bırakıyorum, yol boyunca saatin tik takları aklımdan çıkmıyor, iyi geceler dediğimde ve o tek başına binasına girdiğinde gece kaçınılmaz sonuna doğru gevşiyor.

Kapı kapanacak, o evine gidecek ve biz arkadaşlığa geri döneceğiz. Takılmaya. Hayat, randevular ve diğer erkekler ve kadınlar hakkında uzun, derin konuşmalara. Ve basamaklara ulaştığımızda, bunu bu gece yapabiliriz. Harika, güvenli rotada kalabiliriz. Ama ben patenlerimi her giydiğimde ve buza her adım attığımda risk alıyorum, elimde sopa, her hücremde kararlılık. Katie bu riske değer.

Binasından üç metre uzaktayız, beyaz ışıklar kapı çerçevesinin etrafında parıldıyor. Beni olasılıklara doğru çağırıyor. Yeni bir geleceğe doğru.

Evine gittiğimizde bana gülümsüyor ve "Bu gece çok iyi vakit geçirdim" diyor.

"Çok iyi vakit geçirdim," diyorum ama bu sadece başlangıç. Onun adını önemle söylüyorum.

"Katie, sana ihtiyacım var.

."

"-Evet."

Duruyorum. Kaşlarımı çatıyorum. "Ne?"

"Evet," diyor, biraz gergin bir şekilde sırtarak, ama sırtışında biraz sıcaklık var. Biraz seksilik. Yaklaşıyorum, olasılıkları hissediyorum, beklentiyi kucaklıyorum. "Evet ne?"

"Bir ders istiyorum lütfen," diyor gergin bir telaşla, ama gözleri heyecanlı bakıyor. Mutluluktan neredeyse inleyecektim. "Ciddi misin sen?"

"Tek düşünebildiğim bu."

Nefes veriyorum, uzun, rahatlamış ve tahrik olmuş bir şekilde. Ama mutluydum da. "Burada da aynısı. Ama yapman gereken

bir şey biliyorum."

"Neymiş o?"

"Dün gece şaka yapmıyordum. Ve bunu söylerken de şaka yapmıyorum," diye başlıyorum, bakışlarını tutuyorum, her şeyi kastettiğimi bildiğinden emin oluyorum. "Bu gece seni tekrar öpmek istiyorum. Ve yarın. Ve uzun, çok uzun bir süre."

Gözleri açılıyor ama parlıyor da. "Öyle mi?" Sesi çılgınca umutlu geliyor.

"Kesinlikle öyle," diyorum, sonra omuz silkiyorum, ona karşı böyle hissettiğim için biraz

Çaresizce. "Sana sadece bir ders vermek istemiyorum."

Mutlu bir şekilde i geçiriyor. "Güzel. Ben de tek bir tane istemiyorum" diyor, gülümsemesi beni aydınlatıyor ve daha da tahrik ediyor. Alnını kapıya doğru eğiyor. "İçeri. Şimdi."

Kısa sürede onun dairesine girdik ve kapıyı aceleyle kilitledik. "Bütün gün beni tahrik ediyordun.

Bu gece," diyorum ve belli ki yıllardır sır olarak sakladığım gerçeği itiraf etmek harika hissettiriyor. Sonra bedenimi onunkine bastırıyorum ki ne kadar ciddi olduğumu hissedebilsin. Ağzımı onunkine mühürlediğimde, beni ürperten yavaş ve tutkulu bir öpücük veriyorum. Bu çok, çok yakında ısınır.

Tüm bedenlerimizle öpüşüyoruz. Eller saçta, kalçalar kilitli, dudaklar keşfediyor.

Bir kolumu ona doluyorum, elim kazağının arkasına doğru kayıyor, yumuşak, ipeksi tenini hissediyorum. İnliyorum, ona çok daha fazla ihtiyaç duyuyorum.

Sonunda öpüşmeyi kestim ve "Pekala. Ne kadar fevkalade tuhaf olduğunu bilmem gerek."

Yüzünü önce eğip sonra kaldırıyor, kaşları endişeyle çatılmış. Ama sonra omuz silkiyor, *siktir et* tarzı. "Benimle edepsizce konuşman hoşuma gidiyor."

"Vay anasını. Bu tam bana göre bir tuhafılık. Ve benim türümde normal."

DÜZELTIYORUM.

Fisher

Göğüslerinin arasında fiyonk olan pembe dantelli bir sutyen ve üzerinde şeker kamışları olan bir külot giyiyor.

Sanki onu yemem için daha fazla teşvike ihtiyacım varmış gibi.

"Çok seksisin amına koyayım," diyorum sütyenini çözüp göğüslerini serbest bırakırken. "Ve şimdi bu güzelliklerin tadına bakmalıyım," diyorum, ağzımı bir meme ucunu, sonra diğerini çekiştirmek için bırakıyorum.

"Ohhh," diyor usulca, yumuşak göbeğinden aşağıya doğru öpüyorum, dilimi göbek deliğinin etrafında döndürüyorum, sonra dişlerimle külotunun üst kısmını çekiştiriyorum.

"Evet," diye fısıldıyor ama sesi neredeyse kısıtlanmış gibi çıkıyor. Hmm.

Bunun üzerinde çalışmaya devam etmem gerekecek, onu bırakması için. "Seni her yerinden öpmeyi düşünüyordum. Tadına bakmayı," diyorum, dantel boyunca öpüşürken, aşağı, aşağı, aşağı.

İnliyor, bana karşı kıvranıyor. Ama sessiz.

Bu hiç işe yaramayacak. "İnanılmaz kokuyorsun," diye mırıldanıyorum, sonra yüzümü kaldırıp külotunu sıyrıyorum.

Titriyor ve eliyle ağzını kapatıyor.

Ve evet. Sanırım onun tuhaflığının şifresini çözdüm. En iyi arkadaşımın üzerine inmeden önce, avuçlarımda kendimi destekleyerek yukarı tırmanıyorum ve yüzüyle buluşuyorum. "Yatakta gürültü yapar mısın bebeğim? Çünkü gürültüye bayılırım."

Gülüyor, sonra dudaklarının kenarını ısıyor. "Sanırım olmak istiyorum."

Kahretsin, açık saçık konuşmayı ve bağırmayı seviyor mu? Kendi pis tatil filmimde en iyi hayatımı yaşıyorum. Onu bir kez daha öpüyorum, sonra diyorum ki, "İstediğin kadar bağır. Biraz gürültü yap. Bağır, inle ve lütfen, lütfen, daha önce hiç olmadığı kadar sert boşalırken adımı söyle."

Uzun, ürpertici bir iniltiyle cevap veriyor. "Tanrım. Evet. Şimdi."

Emirleri çok iyi alıyorum, bu yüzden bacaklarının arasına kayıyorum, ellerimi tatlı kıkına sarıyorum ve amını öpüyorum.

"Sikeyim evet," diye mırıldanıyorum, dilimi ıslaklığında gezdiriyorum. "Mutlu Noeller bana."

Sonra, kızımı yalayabilmek ve öpebilmek için sustum. Kıvranıyor ve inliyor, dilimin her hareketiyle daha da yükseliyor, sonra klitorisini emdikçe daha da yükseliyor.

"Evet, böyle," diye ısrar ediyor.

Yüzümü bacaklarının arasına gömdüm. Çok geçmeden, her yalayışında daha da yüksek sesle inlemeye başladı. Ben onu yalayıp yuttukça sesi daha da yükseliyor. Parmakları saçlarımın arasında dolaşıyor ve bağılıyor. "Evet,

Tanrım evet, lütfen şimdi."

Ve ben mermer bir heykelden daha sertim.

Hayal ettiğimden daha yüksek sesle boşalırken yatakta kirli, lezzetli bir hediye. Ve bu istediğim her şey.

Ağlamaları yumuşak inlemelere dönüştüğünde duruyorum, bir elimi yüzümde gezdiriyorum, sonra yanına uzanıyorum, ona böyle bir mutluluk getirdiğim için son derece memnunum, ama daha yeni başladık. "Çok tuhafsın, şu anda sikime binmeni istiyorum bebeğim."

Parlak gözleri ve pis bir sırtıyla bana dönüyor. "Evet, lütfen."

Saniyeler içinde komodininde bir prezervatif buldu, sonra onu sertleşmiş aletimden aşağı yuvarladı. Aletimin üzerindeki eli, yatakta istediğimi hiç bilmediğim her şeydi.

Çünkü yatakta ve yatak dışında istediğim her şey onda var. Aradığım kişi o. Ve her şey son 24 saatte kristal berraklığında ortaya çıktı.

Çok geçmeden bana biniyor, ellerini göğsüme bastırıyor, yüzü mutluluktan uçuyor, göğüsleri serbestçe zıplıyor.

En seksi sesleri, en muhtaç iniltileri çıkararak, çılgınca yükselip alçalıyor. "Tekrar gelmek ister misin, bebeğim?" Törpülüyorum.

"Çok kötü," diyor ve artık fısıldamıyor. Yüksek sesle ve talepkar. Ve ben hepsi için buradayım.

"Seni oraya götüreceğim," diyorum, sonra kalçalarını kavriyorum, hızını yavaşlatıyorum. "Ama ellerinin ve dizlerinin üzerine çök.

Seni böyle becermek
istiyorum." Nefes
nefese kaldı.

Evet. Katie'nin iyi ve sert bir şekilde parçalanmak isteyeceğini hissetmiştim. Üzerimden kayıyor, sonra dört ayak üzerine kalkıyor ve o güzel kıcını havaya kaldırıyor.

"Kahretsin, kadın. O tatlı kıcını benim için kaldır," diye övüyorum arkasında diz çöküp sikimin başını kaygan açıklığına dayadığımda.

"Bunun gibi mi?" diye soruyor.

"Sadece. Gibi. Bu," diyorum ve sonra ona batıyorum.

Sırtını eğiyor ve uzun, lüks bir *ohhh* çıkarıyor.

Ve böylece, onu doldurup beceriyorum, bir elimi bacaklarının arasına kaydırıyorum, titreyip ürperene kadar onu okşuyorum.

Sonra altımda ağlıyor. Bir kez daha tepeye tırmanıyor. Yüksek sesle, cinsel bir homurtu ile onu takip ediyorum.

Sıcak, terli bir karmaşa içinde birbirimize yığıldık. Onu kendime çektim. Konuşma gücümü geri kazandığımda, "Yatakta istediğin zaman bağırabilirsin" diyorum.

Bana karşı kıpırdanıyor. "Ve sen de benimle istediğin zaman edepsizce konuşabilirsin."

"Bence yatakta çok iyi anlaşıcağız. Ama derslere devam edeceğim için mutluyum bebeğim." "Daha çok ders var." derken gülümsediğini hissedebiliyorum.

Belki şimdi temizlendiğimiz ve orgazmın doruklarından indiğimiz için garip gelebilir. Biz sadece sert ve gürültülü bir şekilde sevişen arkadaşlarız. Ama bunun -o ve ben birlikte- yeni normalimiz

gibi hissettirmesi için elimden gelen her şeyi yapacağım.

Yatağa döndüğümüzde, onu kendime doğru çektim. "Katie Samuels, sanırım bir süredir sana karşı kötü hissediyorum.

"Uzun zamandır," diye itiraf ediyorum ve...vay canına.

Göğsüm hafifledi.

Kalbim gazlı hissediyor.

Zihnim mutlu.

"Öyle mi?" diye soruyor, inanması zor ama inanmak istiyormuş gibi.

Ona başımı sallıyorum, sonra boynunun arkasını, omzunu, saçlarını öpüyorum. Ben teninde gezinirken o titriyor. "Sanırım yıllardır senden hoşlanıyorum ve uzun zamandır çıkma teklif etmek istediğim kişinin sen olduğunu anlamam için ökseotunun altındaki o öpücük gerekti."

Bunu ona söylemekten korkmalıyım. Bunun ne anlama geldiğini düşünüp çıldırmalıyım. Ama korkmuyorum. Korkmuyorum işte.

Onu böyle kollarımda, benimle birlikte kıvrılmış görmek çok doğru. Uzun, memnun bir iç çekti.

Sanırı

m.

Umarı

m.

Sonra arkasını dönüp bana bakıyor. "Garip, değil mi?" Gerginim. Bir dakika. Ne? "Garip olan ne?"

Gülümsüyor. "Arkadaşına aşık olmak."

Gülüyorum ve tüm gerginlik kayboluyor. Onu tekrar öpüyorum. "Kesinlikle öyle," diyorum, sonra esnedim. "Bu arada, geceyi burada geçireceğim."

Gülüyor. "Tahmin etmiştim."

"Güzel. Ama şu Krampus kar küresini kaldır. Uyandığımda ona bakmak istemiyorum." "Hmm," diyor dalgın bir sesle. "Eğer bana ayak parmaklarımı kıvrandıran, çarşafımı sıyıran bir orgazm yaşatırsan

"Uyandığımızda o kar küresini saklayacağım."

"Anlaştık," diyorum ve en iyi arkadaşıma iyi geceler öpücüğü veriyorum. Gerçi onun arkadaşşımdan daha fazlası olduğuna eminim. O *tamamen benim*.

Birkaç gece sonra, bölgedeydim. Pistte, buzun üzerinde bir diski kovalıyorum, rakip kale benim hedefimde.

Hiçbir şey beni durduramaz ve oraya vardığımda pakı kalecinin bacaklarının arasından sertçe geçiririm. Kollarımı havaya kaldırıyorum.

Maç bitip kazandığımızda tünele doğru kayıyorum ve o da tribünlerden bana doğru geliyor. Ve formamı giyen kızı -en iyi arkadaşımı- herkesin önünde öpüyorum.

Bu karakter kadrosundan daha fazlasını mı istiyorsunuz? [Double Pucked](#)'ı KU'da ÜCRETSİZ indirin! Bu baharatlı MFM oda arkadaşından sevgiliye hokey romantizmi My Hockey Romance serisini başlatıyor!

Hayes'in hikayesi sahte bir evlilik, baharatlı bir MFM hokey rom komedisi olan [Puck Yes](#)'te

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.